

4. Rješenje Općeg suda povrijedilo je žaliteljevo pravo na učinkoviti pravni lijek i na pravično suđenje iz članka 47. stavaka 1. i 2. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, jer je Opći sud rješenjem nezakonito i pogrešno odbacio tužbu na osnovi članka 126. Poslovnika kao očito nedopuštenu iz razloga što je navodno podnesena izvan roka te nije meritorno ispitivao tužbu i u njoj iznesene argumente i tvrdnje.

5. Opći sud je rješenjem pogrešno odlučio da tužitelj mora snositi vlastite troškove u postupku pred Općim sudom (članak 133. i članak 134. stavak 1. Poslovnika Općeg suda):

Opći sud je rješenjem pogrešno odbacio tužbu na osnovi članka 126. svoga Poslovnika, te je stoga također pogrešno odlučio da tužitelj mora snositi vlastite troškove pred Općim sudom. Nakon što rješenje Općeg suda bude ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom суду na ponovno odlučivanje, pitanje dodjele troškova mora biti iznova utvrđeno u konačnoj odluci Općeg suda, te ako tužba bude usvojena, tuženiku, Europskom parlamentu, treba naložiti snošenje žaliteljevih troškova (članak 133. i članak 134. stavak 1. Poslovnika Općeg suda).

Tužba podnesena 15. lipnja 2016. – Europska komisija protiv Republike Poljske

(Predmet C-336/16)

(2016/C 343/39)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: K. Hermann i E. Manhaeve)

Tuženik: Republika Poljska

Tužbeni zahtjev

- Utvrđenje da je, time što,
 - su od 2007. do, u najmanju ruku, 2013. u 35 područja kvalitete zraka prekoračene dnevne granične vrijednosti, a u 9 područja kvalitete zraka godišnje granične vrijednosti za PM₁₀ i nisu dostavljene informacije iz kojih bi proizlazilo da se ta situacija poboljšala,
 - programi za kvalitetu zraka nisu uključivali odgovarajuće mjere kako bi se što je moguće više smanjilo razdoblje u kojem su granične vrijednosti za PM₁₀ u zraku prekoračene,
 - su dnevne granične vrijednosti uvećano za granicu tolerancije od 1. siječnja 2010. do 10. lipnja 2011. u području 14.17 – Grad Radom –, u području 14.18 – Pruszków-Żyrardów – i u području 16.15 – Kędzierzyn-Koźle – te od 1. siječnja 2011. do 10. lipnja 2011. u području 30.3 – Ostrów-Kępno – bile prekoračene, i
 - članak 23. stavak 1. podstavak 2. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu nije pravilno prenesen,

Republika Poljska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 13. stavka 1. u vezi s Prilogom XI., članka 23. stavka 1. podstavka 2. i članka 22. stavka 3. u vezi s Prilogom XI. Direktive 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu (¹);

- Nalaganje snošenja troškova Republici Poljskoj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Od 2007. su bile prekoračene dnevne granične vrijednosti i godišnje granične vrijednosti za PM₁₀ u 35 odnosno u 9 područja. Usprkos toj povredi članka 13. stavka 1. u vezi s Prilogom XI. Direktive 2008/50/EZ, Republika Poljska protivno članku 23. stavku 1. podstavku 2. Direktive 2008/50/EZ u planove za kvalitetu zraka nije uključila djelotvorne mjere kako bi ta prekoračenja trajala što je moguće kraće.

Nepostojanje učinkovitosti odgovarajućih mjera među ostalim proizlazi iz vremenskog razdoblja prekoračenja graničnih vrijednosti kao i činjenice da pravnim propisima nisu utvrđene vrijednosti emisija za goriva u području individualne proizvodnje toplinske energije i emisijskih standarda za individualne toplane.

(¹) SL L 152, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 169.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. lipnja 2016. uputio Tribunale di Milano (Italija) – Sacko Moussa protiv Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Predmet C-348/16)

(2016/C 343/40)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Milano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sacko Moussa

Tuženik: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Prethodna pitanja

Treba li Direktivu 2013/32/EU (¹) (osobito članke 12., 14., 31. 46.) tumačiti na način da je njome dopušten postupak poput talijanskog (članak 19. stavak 9. Zakonodavnog dekreta 150 iz 2011.) u kojem je sudu kojem se obratio tražitelj azila – čiji je zahtjev po završetku punog ispitnog postupka sa saslušanjem, odbilo upravno tijelo nadležno za ispitivanje zahtjeva za azil – dopušteno izravno odbaciti pravni lijek podnesen суду, a da ne mora ponovno saslušati samog tražitelja azila, u slučaju kad je taj pravni lijek očito neosnovan te stoga nema nikakve mogućnosti pobijanja odluke upravnog tijela?

(¹) Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (preinačena) (SL L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.).

Žalba koju su 24. lipnja 2016. podnijeli Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Campalone Arnaldo & C. Snc di Campalone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Campalone Arnaldo & C. protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 27. travnja 2016. u predmetu T-316/13, Pappalardo i dr. protiv Komisije

(Predmet C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Campalone Arnaldo & C. Snc di Campalone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Campalone Arnaldo & C (zastupnici: V. Cannizzaro i L. Caroli, odvjetnici)